

CL
Camera Lucida

SAYI 18
4 TL \ KKTC 4.5 TL
OCAK 2018

Fotoğraf Dergisi

Kars'ta Anı Yakala

Stres ve koşuşturmanın içinden bir 'an' uçup gittik bir hafta sonu. Akrep ve yelkovanın donduğu bu mevsimde, 'an', Kars'ın sokaklarında gizli.

SAYFA 4

Sırat Köprüsü;Huzurevi

Huzurevinde kamerayla fotoğraf çekmek için önce mekanı yaşamalısınız.

SAYFA 8

Cameraya Sığmayan Şehir

Martısında, Vapuruna, Asıl SahiplerinSokağına...

SAYFA 16

23 ÇOCUKLARLA MEZOPOTAMYA

iletişimde kal
www.MEDYAMENTORU.com !

Camera Lucida

EDİTÖR
Mehmet Kızmaz

DERGİ İÇERİK
Hatice Kızmaz

GRAFİK TASARIM
Derya Kavak - Kenan Akbaba

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Asmin Kızmaz

YAYIN DANIŞMANI
Ozan Yurtoğlu - Vedat Arık

GÖRSEL YÖNETMEN
Nihal Şen

CL Yayın Adına Sahibi
Azad Reger

Genel Merkez
Gülensu Mah. Ebabil Sok. No:106\16

Maltepe \ İSTANBUL

Tel: (0212) 075 28 99 Faks: (0212) 075 28 99

Ankara İrtibat Bürosu
12. Cadde 45. Sk. 3/C Demetevler-Ankara

Tel: (0312) 345 11 01 Faks: (0312) 345 11 03

İzmir İrtibat Bürosu

Atatürk Caddesi No: 190 , 35220 Alsancak - İzmir

Tel: (0232) 347 19 00 Faks:(0 0232) 498 46 98

Batman İrtibat Bürosu
Şirinevler Mah. Diyarbakır Cad. Turgut Özal Bulv. No 46 72070 - Merkez - Batman

Tel: 0 (488) 213 16 21 Fax: (0488) 213 27 43

Baskı
Wene Matbaası Tel: (0212) 671 07 07

www.cldergi.com

www.facebook.com/cldergi

www.twitter.com/cldergi

EDİTÖR

Niçin Camera Lucida Fotoğraf Dergisi

Merhaba değerli CL dergisinin sahipleri. Her gün giderek artan değerli CL severlerine, ilk ayımızda; 'Niçin Camera Lucida Fotoğraf Dergisi' başlığıyla ele aldığımız konuyu bu ayda CL ailesine yeni katılan fotoğraf severler için bu editöryal yazımda tekrar ele alacağım.

Niçin Camera Lucida fotoğraf dergisi sorusuna önce; Niçin fotoğraf çekiyoruz? Nasıl çekiyoruz? sorularına cevap vermek gerekir. İşte bizde önce kendimize bu soruyu sorduk ve cevabını

Roland Barthes'in 'Camera Lucida - Fotoğraf Üzerine Düşünceler' kitabında aldık. Barthes'in ölmeden hemen önce yazdığı ve sevdiği fotoğraflar üzerinden, fotoğrafa olan bakışını anlattığı kitap dergimize ayna oluyor.

Fotoğrafın bir de kelimelerle anlatımı var. İşte bizde, ilham ve yol aldığımız Camera Lucıda gibi kelimelerle birer kare çekiyoruz.

Bizler fotoğrafçılıkta profesyonel olmadığımız bildiğimiz için dergimizin kitlesinin de öyle olduğunu düşünerek, dergimiz aracılığıyla fotoğrafla ilgilenenlerin başta olmak üzere herkesin Camera Lucida'yı okuması gereken bir başyapıt olduğunu söylemek isteriz. Kitapla dergimiz, sizi daha fazla düşünmeye zorlayacak ve fotoğrafa bakışınızı tamamen değiştirecektir.

Dip not: Dergide ki tüm fotoğraflarımız Canon D7000 camerasıyla çektiğimiz için her fotoğrafa bu bilgiyi yazmıyoruz.
CL ekibi olarak, dünyaya bizimle bakan herkese candan selamlar. 18. sayımızla kucaklaştık... Nice Camera Lucida'lara.

Sağlıcakla... Mavilikle kalın....

Mehmet Kızmaz

içindekiler

Kars'ta Anı Yakala

Baltık mimarisinin o güzel evleri, kuzeyde bir ülkede, tam olarak Rusya'da geziyormuşsunuz hissi veriyor.

Mehmet Kızmaz

11.2017

Ani Harabeleri

Kars

Stres ve koşuşturmanın içinden bir 'an' uçup gittik bir hafta sonu. Akrep ve yelkovanın donduğu bu mevsimde, 'an', Kars'ın sokaklarında gizli. Zamandan soyutlanıp, tarihin yapraklarından izler taşıyan bu masalımsı kenti görmeyi isterseniz, soğuk gözünüzü korkutmasın. Gezdikçe, unutulmuşluk, tarihin heybetiyle sarmalanmışlık ve insanların yüzlerindeki huzur, iklime inat bir sıcaklıkla içinizi ısıtıyor. Baltık mimarisinin o güzel evleri, kuzeyde bir ülkede, tam olarak Rusya'da geziyormuşsunuz hissi veriyor. Sırlı binalar... Kars'taki tarihi yapıların neredeyse hepsi 40 yıllık Rus hakimiyeti döneminden kalma. Rus garnizon şehriyken inşa edilen yapıların üstüne hiç bir ekleme yapılmamış. 93 Harbi'nden sonra Kars'ı savaş tazminatı olarak alan Ruslar, Hollanda'dan getirttikleri mimarlarla Kars ve Sarıkamış'ın şehir planlamasını yapıp, geniş yollar, kaldırımlar, büyük askeri tesis ve resmi binalar inşa etmişler. Sırrı bugün bile çözülemeyen, üzeri fayanslarla kaplı özel ısıtma sistemli binalar şu an valilik, okul, lokanta... olarak kullanılıyor. Sanki Ruslar, bütün güçleriyle burayı var etmek için çalışmışlar. Görmeniz, duymanız, hissetmeniz için bekliyor her şey. Truman'ın özgürlüğünü aradığı hayal zamanlarına giden bir kapı gibi. Köşeyi dönünce, sevgilisi karda kaymasın diye zarifce koluna girmis kalpaklı bir Rus subayı çıkacak kadar özünü koruyor bütün sokakları.

11.2017
Ani Harabeleri
Kars

EN UZAK KOMŞU Ani, Kars merkezden arabayla 30 dakika uzaklıkta. Ermenistan sınırında, tarihin her sayfasını yaşamış antik bir şehir. En çok yıkılan ve yapılan kentlerden biri. 1045'de Bizans,1064'te Alp Arslan ve 1239'da Moğol yıkımını yaşamış. 1319'teki şiddetli bir depremle yerle bir olmuş. Ermenistan tarafında kurulan taş ocağına rağmen inatla ayakta. Arpaçay, Türkiye ile Ermenistan sınırını oluşturuyor.

TERK EDILMIŞ KÖŞK

Sarıkamış Kayak Merkezi, nadir olan kristal kar üzerinde, sarıçam ormanlarıyla çevrili. Dağın yamacında ve çam ağaçlarının arasında çürümeye terk edilmiş Katerina Köşkü göze çarpıyor. Allahüekber Dağları'na bakan köşk çok zarif bir yapı. Rus çarı 2. Nikola karısı Çariçe Katerina için av köşkü olarak yapmış.

11.2017
Katerina Köşkü
Kars

11.2017
Ani Harabeleri
Kars

KARS'IN ALMANLARI Küçük bir halklar bahçesi kent. Bu yönüyle Anadolu'nun geçmişine dönük özlemi... Kürt, Türk, Ermeni, Azeri, Çeçen, Terekeme, Gürcü, Laz dahil pek çok kökenden insanın kültürünü barındırıyor. Anadolu'daki tek Alman köyüne sahip. Karacaören merkeze 4 kilometre uzaklıktaki köyü 60 Alman ailesi kurmuş. Şu an sadece tek bir aile kalmış. Almanlar ve Kars'ta yerleşik Malakanlar şehrin Hıristiyan topluluğunu oluşturur. Yazar Ludmila Denisenko ve kardeşi Viladimir'de Karslı. Ermeni yazar, şair Yeghishe Charents, Kars Kalesi'nin altındaki Sukapı Mahallesi'nde doğup büyümüş.

11.2017
Ani Harabeleri
Kars

TREN YOLCULUĞU

Kars'a, Ankara'dan her akşam 18.00'da hareket eden Doğu Ekspresi'yle yolculuk 24 saat sürüyor. Sivas, Erzincan, Erzurum'dan geçerek ilerleyen tren, Anadolu'nun bağrından kente ulaşıyor. Gece sıcaklığı her zaman Türkiye'nin en düşük seviyesinde olan kente giderken yanınıza en kalın giysilerinizi almayı ihmal etmeyin. Şehirde yılın 8 ayı soba yakılıyor.

11.2017
Katerina Köşkü
Kars

Tümüyle ağaçtan, tek bir çivi bile kullanılmadan inşa edilen köşk, askeri komuta merkezi olarak da kullanılmış. 2007 yılına kadar TSK'nin deposu olan köşk, şimdi Kültür Bakanlığı'nın himayesinde ve kraliçeli günlerini özlüyor. Ardahan'da olsa da Kars'a çok daha yakın olan Çıldır Gölü kesinlikle görülmeli. Tamamen buz tutan gölün üzerinde yürümek, ufuk çizgisinin kaybolduğu bir sonsuzluğa yolculuk yapmak, buz altında balık tutmak oldukça keyifli bir deneyim imkanı sunuyor.

OPERADAKI HAYALET

Geceyi opera binasında geçirmenin heyecanı ise bambaşka. Cheltikov Otel, Rus yapımı taş bina. Cheltikov Ailesi, 1877-1896 yılları arasında Kars'a yerleşerek kendilerine konak yapıyor. Daha sonra Rus hükümetine devredilen konak, uzun süre opera binası olarak kullanılmış. Rusların gidişinin ardından,sübyan mektebi, askeri ecza deposu olarak hizmet veren yapı, 2011 yılında butik otele dönüştürülmüş.

11.2017
Cheltikov Otel
Merkez\Kars

11.2017
Arpaçay- Türkiye
Ermenistan sınırı
Kars

Çayın içindeki kanyonun derinliklerinde bir kilise kalıntısı göz kırpıyor. İpek Yolu kervanının üzerinden geçtiği köprü dikkat çekiyor. Karşıdaki Ermeni köyü, bir merhaba kadar yakın, aynı zamanda kilometrelerce uzak... Misal, karşı köydeki Saro teyze, her sabah uyandığında acı bir sancı düğümüyle baktığı Ani'ye gelmek için iki ülkeden geçerek, 750 kilometre yol yapıyor.

11.2017
Merkez\Kars

ÇOCUKLARIN KARS'I

Çocukken 'Bir varmış bir yokmuş' diye başlayarak okuduğumuz harika masallar gibi Kars. Karın şiir gibi yağdığı, en çok yakıştığı şehir. Masal değil gerçek... Sahip çıkılmayı, ziyaret edilmeyi bekliyor. Birkaç satırla anlatmaya çalıştığımız Kars'ı, yazımıza nokta koyarken, Cemal Süreyya'nın dörtlüğü ile selamlıyoruz:

"Öyle güzel ki ölürüm artık
Beyaz uykusuz uzakta
Kars çocukların da Kars'ı
Ölüleri yağan karda
Donmuş gözlerimin Aras'ı."

Sırat Köprüsü; Huzurevi

Nasırlaşmış eller, koltuğa bağlanmış bir beden,akrep ve yelkovan arasında kalan bir geçmiş, bastonun hakimyetinde olan bir hayat...

Mehmet Kızmaz

04.2017
Samanyolu Huzurevi
Pendik/İstanbul

04.2017
Samanyolu Huzurevi
Pendik/İstanbul

Türkiye’de tamı tamına ki daha fazladır, 329 huzurevi var ve bu kapasitenin yaklaşık 21 bini dolu durumda. İnsanlar niye anne, babasını yada herhangi bir yakınını ‘huzurevine’ bırakır. O değilde hzurevleri gerçekten’huzur’ ‘evi’ mi? Kendisi rahat etsin diye kendisini dünyaya getiren insanı dört duvar arasına bırakmak.. Bu fotoğrafta ki ayaklar bir anne ve kızının hzurevine terkedilmiş yaşamları..

HUZUREVI

VE ZAMAN

04.2017
Samanyolu Huzurevi
Pendik/İstanbul

Zamanın ölçütü nedir? Zaman nasıl ölçülür? Zaman ile hareket arasında ki ilişki nedir? Zamanı etkileyen faktör nedri? Işık hızı, uzay, ışık hızına yetişebilme çabaları... vs. vs.

Tüm bunların dışında şunu sorayım huzurevine terkedilmiş 70 yaşlarında ki bir insanın habire akrep ve yelkovana bakması nedir?

BAĞLANMAK

Körükörüne aşık olup birbirine bağlanabiliyor insan. Yada salıncak için ipi ağaca bağlamak... Ama bir insan niye bedeniyle bir koltuğa bağlansın ki? İşte önyargılı yada hiç düşünmeden; işkence yapılıyor, kabul edilemez diye bir kaç kelime sonra söyledikten susuyor insan. Oysa bu insanı huzurevine hapsedini sorgulamamız, düşünmemiz gerekmez mi. Evet huzurevinde olması, bu şekilde bağlanması için gerekçe değil. Ki bu doktorun söylemi dışındaysa. Ama asıl ipi insanalrı huzurevine bırakanlar değil mi?

04.2017
Samanyolu Huzurevi
Pendik/İstanbul

04.2017
Samanyolu Huzurevi
Pendik/İstanbul

Nasırlaşmış, kırışmış eller.Renk değiştirmiş ten ve incelmiş deri...
Sırat kçprüsünde ki ellerin, huzurevi dışında yaşanan gazete sayfalarını çevirmesi ve gelecek üzerine tartışmalara girmesi...

Koltuğa tüm hücresiyle bağlanan teyzenin, yıllara ve yorgunluklara rağmen bir şiir okuması bir bedenin 80 yıllını, bir ruhun dünyalarını özetliyor bize Can Yücellin şiiriyle.

04.2017
Samanyolu Huzurevi
Pendik/İstanbul

Bağlanmayacaksın bir şeye, öyle körü körüne." O olmazsa yaşayamam." demeyeceksin. Demeyeceksin işte. Yaşarsın çünkü. Öyle beylik laflar etmeye gerek yok ki. Çok sahiplenmeden, Çok ait olmadan yaşayacaksın. Hem her an avuçlarından kayıp gidecekmiş gibi, Hem de hep senin kalacakmış gibi hayat. İlişik yaşayacaksın. Ucundan tutarak...

04.2017
Samanyolu Huzurevi
Pendik/İstanbul

Çay bardağını yudumlayan eller nasırlaşmış ellerin sıcaklığını hissetmiyor da değil ama bir coşkuyla içiyor, sırat köprüsünde içe bildiği kadar.

Sigara tutan eller, hangi marka olduğuna bakmıyor. İçinde ki hasretti, geçmişe özlemini üflüyor dal dal. Gözleri huzurevini kapısında ayrılmıyor, biri her an olnu almaya gelecek gibi..Ama o da nasırlaşmış ellerle, Sırat'tın etkisinde. Dumanı her şeyi söylüyor zaten.

05.2017
Samanyolu Huzurevi
Pendik/İstanbul

04.2017
Samanyolu Huzurevi
Pendik/İstanbul

Çocukluk aşkı, ilk öptüğü kız, ilk kavgası, evlilik teklifi, yetim büyününce anne ve baba hissi veren abisinin vefatında duyduğu duygu, eşinin aynı yolcukta ki hissi. Acı,atlı,mutlu,huzrulu,sevinçli... duygu dolu bu düşüşler.. Hepsi birer bire göz kapağının altından kayıyor. Göz kapağı çünkü nasırlı ellerin Nuh'luğu Sırat köprüsüne vurmuştur.

Duvarda ki tablo benim fotoğrafımla değişse şaşırma diyecek gibi oluyor gözler. Haklıda. Duvarlar Sırat köprüsünün diğer tarafına dönmüyor mu?

04.2017
Samanyolu Huzurevi
Pendik/İstanbul

Cameraya Sığmayan Şehir

06.2016
Kadıköy/İstanbul

07.2017
Uzunçayır/İstanbul

07.2016
Üsküdar/İstanbul

07.2016
Kadıköy/İstanbul

04.2017
İstiklal Caddesi
Beyoğlu/İstanbul

İstanbul Ve Sokak Müziği

Sokağın ritmini tutan bazen

bir sarhoşun küfredişi,

küçük bir çocuğun ağlaması,

sokak satıcıları...

hepsinin ortak noktası;

ses, tını ve müzik..

07.2016
İskele
Kadıköy/İstanbul

Deniz kenarında bir yaz gecesi, gittarıyla türkü söylemek ve buna ritim tutan dalgalar

07.2016
İstiklal Caddesi
Beyoğlu/İstanbul

İstiklal Caddesinde her 50 metrede bir, sokak müziği yapan bir grupla karlışabilmek mümkün

İstanbul'un Sahipleri

Burayı fonlu bırakmamızın nedeni sizce ne olabilir? Evet kesinlikle öyle. Dünyanın olduğu gibi İstanbul'un da sahipleri sadece biz insanlar değiliz. Bizden daha çok hakları olan sahipleri var; hayvanlar. Martı, malık, kedi,köpek... hepside bizden daha çok sahipler. Bunu küçük bir düşünce fırtınası yapmak için, fotoğraf molası verelim dedik.

07.2016
Üsüdar/İstanbul

02.2017
Eminönü
Fatih/İstanbul

Kabloların kargalara hakimyetti.
Sıra, düzen...

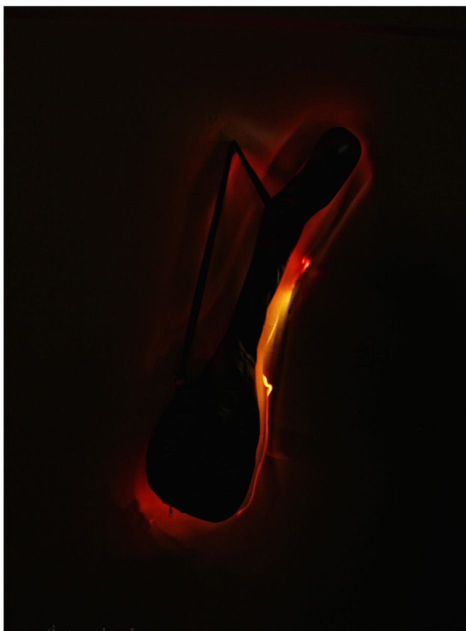
12.2016
Kadıköy/İstanbul

‘İstanbul benim’

Haydarpaşa tren garı, deniz ve vapur; İstanbul pozlama tekniği

01.2016 Başıbüyük Mah. Maltepe/İstanbul

01.2016
Başıbüyük Mah.
Maltepe/İstanbul

Bağlama ve Egal ile Warhol

Kupa bardakla ışık tekniği

Bir ana cadde de pozlama tekniği

09.2016
Hasankeyf/Batman

Çocuklarla MEZOPOTAMYA

Dicle ve Fırat gibi akıyordu, mahsun ve yorgun. Çünkü Mezopotamya'dır insanlık tarihinin beşiği. Nasıl anlatabiliriz güneşin ve ateşin çocuklarını, dedik. Ve Camerayla buluşturduk saflığı ve narinliği...

09.2016
Sur/Merkez
Diyarbakır

Suriye'de para babaların savaşında, mahallesinde ki oyun alanından ayrılmak zorunda bırakılan; mülteci bir çocuk.

Diyarbakır Sur bölgesine, sığınmış. Ama kargaşa ve silah sesleri gene peşini bırakamamış.

09.2016
İdil/Şırnak

Şırnak'ta Dicle nehrinin kenarında dinlenen Zınar çoban.

09.2016
Sur/Merkez
Diyarbakır

Silah sesizinden sahipsiz kalmış çocukların, bisikletleri

09.2017
Hasankeyf/Batman

12 bin yıllık kadim bir tarihe sahip Hasankeyf'in 50 yıl ömürlü Ilısu barajının suları altında kalmasını karşı, 'Hasankeyf boğulmasını istemiyoruz' diyen Hasankeyf'li kardeşler.

09.2016
Bağlar/Merkez
Diyarbakır

Evden getirdiği tüm peçeteleri erken sattığı için hem arkadaşlarıyla oynama vakti yakalayan hemde peçettelerini sattığı için akşam annesine ekmek götürebilecek olmanın verdiği mutlulukla göz bebeği dahi gülen, çocuk işçi, Helin

Mustafa Seven'in Kadrajından Sokak Fotoğrafçılığı

Mustafa Seven"le Taksim'de Galata kulesi yakınlarındaki atölyesinde sokak fotoğrafçılığı üzerine samimi bir görüşme gerçekleştirdik. Sokak fotoğrafçılığındaki püf noktaları öğrenme ve çektiği örnekleri bulma fırsatı bulduk.

Kendisi medya sektöründe birçok alanda çalışmış olmasına rağmen, sokak fotoğrafçılığındaki ustalığıyla tanınıyor. Instagram'daki 1,5 milyon takipçi sayısı, çalışmalarının ne kadar beğenildiğini gösteriyor.

Gelin sokak fotoğrafçılığının gizemli dünyasına ve dünyayı yansıtan Mustafa Seven'le yaptığımız keyifli sohbete geçelim.

Sokak fotoğrafçılığı nedir ve sizin için ne ifade ediyor?

Benim için şöyle bir tarafı var; çok uzun bir süredir sokakta var olmaya çalışan insanla, ağaçla, kuşla, böcekle, tahtayla, bankla yani sokakta var olan bütün unsurlarla bir iletişim kurma derdim var. Tabii ki daha çok insanla; insanın sokaktaki diğer unsurlarla ilişkisi üzerine kafa yoruyorum. Yani merak ediyorum, onu sorguluyorum, bu merakımın bir dokümantasyon hali aslında diyelim... Sokak fotoğrafçılığı bu demek... Sokağa bir şekilde tanıklık etmek, tanıklığı da kayıt altına almak. Daha önce de foto muhabirliği yapmış olmam belgesel işlerde çalışmam yani gazetecilik kökeninden gelmem, bütün bu disiplinlerden etkilenerek kendime özgün bir dil oluşturmamı sağladı. Sokak fotoğrafı açısından işte bütün bu unsurları, disiplinlerden birer parça alarak kayıt altına alma durumu benim açımdan sokak fotoğrafçılığı olarak tanımlanabilir.

"Kendimi bir salon insanı değil bir sokak insanı olarak"

Kendimi Sizi sokak fotoğrafçılığına iten şey nedir?

Sokak; kendimi en iyi hissettiğim yer. Benim çocukluğumdan beri varlığımı oluşturan en temel unsurlardan bir tanesi. Yani sokakta büyüdüm, hep sokağa ait oldum, kapalı alanların, salonların insanı olmadım hiç bir zaman. Kendimi bir salon insanı değil bir sokak insanı olarak görüyorum. Yani meslekten, yaptığım işten bağımsız olarak da tanımlayacağım şey o. Dediğim gibi bu sokağın merakı aslında. Yani kendi doğal serüveninde oluşuyor. En iyi bildiğim yer, fotoğrafın, gerçeklik hissinin o samimiyettin aktarılabilmesi için, Yabancılaştığım bir işte bu kadar başarılı olamazdım ya da bilgi sahibi olmadığım, varlığıyla haşır-neşir olmadığım bir alanda çok başarılı olacağımı düşünmüyorum. Eee benim de en iyi bildiğim şey; sokağın kendisi, yani naçizane bildiğimi sanıyorum diyeyim. Dolayısıyla kendiliğinden gelişen bir süreç söz konusu burada...

Fotoğraflarınız sıklıkla insan portrelerinden oluşuyor, o zaman insanın fotoğraf çekilmesi gereken bir obje olduğunu söyleyebilir miyiz?

Aslında insanın varlığının sokağı ve hayatı zenginleştirdiğini düşünüyorum. İnsanın bir kütle olarak varlığı, onu tamamlayan, biçimlendiren değiştiren, dönüştüren bir güç. Dolayısıyla bu kadar güçlü bir karakterin fotoğrafın ana malzemesi olması gayet normal ve doğal. İnsan zaten bütün varlığını hissettirdiği her alanda, gücüyle bir değişim yaratıyor. Bu negatif de olabilir pozitif de olabilir, o ayrı bir mesele. Ama bütün bu negatif ya da pozitif hikâyelere tanıklık edecek olan şey de fotoğraf. Çünkü fotoğraf dediğin şey; sadece bugüne ait olan bir durum değil. Bugünü kayıt altına alırken aslında geleceğe de bir şey sunuyoruz. Geleceğin de fotoğrafını da yaratıyoruz. Misal gelecek nesiller bundan yirmi yıl sonra varlığımızın bir parçası olan bu sokakta nasıl bir değişim yaşandığını, neler olduğunu ancak fotoğraflarla kayıt altına alındığı zaman bilme şansına sahip olacak. Dolaysıyla bu anlamıyla insanı bu durumdan uzak tutmak pek mümkün değil. İnsan bu hikâyenin ana unsurlarından bir tanesi.

Fotoğraflarınızın çoğunun siyah-beyaz olmasının özel bir nedeni var mı?

Birincisi anlattığım hikâyelerin tonları ona çok uygun... Geniş skalada siyah ile beyazın içinde olduğu bir durum söz konusu ve dolaysıyla o tonlar çok yakışıyor. Diğer bir nedeni; renk, çok da böyle hikâyenin ana bir ögesi değilse, hikâyeyi tamamlayan bir parça değilse çok da gerekli olduğunu düşünmüyorum. Tabii ki siyah-beyazın dramatik bir gücü var, bu yadsınamaz bir güç, o gücün de benim fotoğraflarıma yakıştığını düşünüyorum. Kendim de öyle bir adamım. Hayatımda da; siyah, gri ve o skaladaki renkteki tonları kullanıyorum.

Sokağın bir yönden duygusal ve canlı olmasını; siyah-beyaz duygusallığına mı bağlıyorsunuz?

Aynen, o birbiriyle örtüşüyor diye düşünüyorum. Yani ikisi birbiriyle çok arkadaş, çok yakışıyor.

Fotoğraflarınızı belli bir kompozisyon çerçevesinde mi yoksa denk geldiğiniz hali ile mi çekiyorsunuz?

İkisini de yapıyorum. Uzun süreli projelerden de fotoğraflar üretiyorum, böyle çalıştığım çok sayıda proje var. Ama bunun yanında kamerayı alıp sokağa çıktığım, sadece yürüdüğüm ve kayıt altına alınması açısından değerli bulduğum anların hepsini fotoğrafladığım zamanlar da oluyor. İkisi de çok hoşuma gidiyor. Ruh dünyamı, varlığımı besleyen, beni hayata bağlayan en önemli şey fotoğraf çekiyor olmam. Fotoğraf çekmiyor olsam herhalde kendimi çok mutlu hissetmem açıkçası.

"Kendimi en iyi en mutlu hissettiğim, aidiyet duyduğum, varlığımı değerli kıldığım, insan varlığımla örtüşen tek yer, benim için; sokak. Hayat sokakta…"

Sokak ve fotoğraf arasındaki bağ nedir?

O durumu ifade etmek benim için biraz güç. Sokakla aramda güçlü bir duygusal bağ hissediyorum. Kendimi en iyi en mutlu hissettiğim, aidiyet duyduğum, varlığımı değerli kıldığım, insan varlığımla örtüşen tek yer, benim için; sokak. Hayat sokakta… Hayatın yoğun bir şekilde yaşandığı, gerçekliğin, bütün o travmasıyla, duygusallığıyla, güzelliğiyle, depresifliğiyle, kaosuyla bütün her şeyiyle hayatın birebir özeti orada yaşanıyor. Dolayısıyla bu kadar değerli bir şeyi kaydediyor olmak benim açımdan çok daha değerli bir şey.

Sokağın fotoğraflanması 'görülenin' perde arkasının anlatılması mıdır?

Perde arkası değil, bizzat gerçeğin kendisi aslında. Fotoğrafı, izleyici açısından değerli kılan şey; kareye neyin alındığıdır. Kareye soktuğum şey beni ben yapan şeydir. Ben neysem ve hayata nasıl bakıyorsam hayata nasıl dokunuyorsam fotoğraflarımın içindeki unsurlar da o. İnsan benim için çok değerli şey; insan temas ettiği her alanı negatif-pozitif yönden söylüyorum; zenginleştiren, değerli hale getiren unsur. Eee bu unsur da fotoğraflarımın içinde olmazsa olmazı.

Fotoğraf bir mücadele, anlatım şekli midir?

Tabii ki bir şey anlatmak için bunu yapıyorum. Diyorum ki; "Eee insanoğlu bak bu durum hoşuma gitti al bundan faydalan!" diyorum. Kendi egolarımızı tatmin etmek ya da o anki durumu kayıt altına almak ve sonrasında onu unutmakla ilgili bir şeyden bahsetmiyorum. Bir mesaj veriyoruz, bir hikâye aktarıyoruz. Toplumu var eden bireylerle haşır-neşir olduğunda, onlara hikâyeni anlattığında, günlük yaşantılarında değişim yaratabiliyorsun aslında; fotoğrafın gücü orada. Birey toplumun bir parçası olduğu için dolaylı olarak toplumu da etkilemiş olursun.

Sokak fotoğraf çekimlerinde dikkat edilmesi gereken şeyler nelerdir?

Birçok unsur vardır. En önemlilerden bir tanesi sabırlı olmak... Teknik meseleleri bir kenara koyarak söylüyorum. Teknik meseleleri bir şekilde öğreniyorsun ama karakter başka bir şey. Sen çok sabırsız bir insan olabilirsin ama fotoğraf sana çok sabırlı olmayı öğretebilir. Görünmez olmayı becermek lazım. Çünkü insanları çok yakın bir mesafeden çekiyorsun ve insanların mevcut durumlarına müdahale etmeden bunu yapmamız gerekiyor. Hayatın akışı olduğu gibi devam etmeli: Gerçeklik hissi ve duygusu artması açısından... Bunun yanında tabii ki sokağın dilini, kültürünü oradaki alışkanlıkları ya da o sokağın var olma nedeniyle ilgili bir sürü unsurun bilgisine sahip olmak gerekiyor. Bir yanıyla araştırmacı ve iyi bir gözlemci olmak gerekir. Sokağın dönüşümünü aktaracaksın ama doğru bir gözlem yapamıyorsan o tanıklığa da vakıf değilsin, tanıklık edemiyorsan kayıt altına alamasın. Önce tanıklık etmen gerekiyor.

En son fotoğraf sever arkadaşlarımıza söyleyeceğiniz şeyler var mı?

Bu röportajı okuyacak arkadaşlarımızın; bir kere şunu unutmamaları gerekir: Fotoğrafı hayatın merkezine almıyorsa, bunu bir hobi düzeyinde tutmasında fayda var. Profesyonel anlamda yapma fikrine sahipse de bunu hayatın bir parçası yapmak zorunda. Yoksa bir hobi olarak kalır ve bir hobiden de ekstrem örnekler dışında profesyonel bir iş çıkacağını düşünmüyorum. Bedenini, ruhunu her şeyini şekillendiren tek şey fotoğraf olmalı. Bol bol fotoğraf bakmalı, hayatın her hücresini fotoğrafla yaşamalı. Bu doktor da olabilir, mühendis de olabilir ne yaptığı önemli değil. Bunu, hayatımı fotoğraftan kazanacağım, diyenler için söylüyorum.

CL FOTOĞRAF DERGİSİ

yaşama, yaşatmaya; anı yaşamakla bakın, Camera Lucida ile bakın

www.cldergi.com www.facebook.com/cldergi www.twitter.com/cldergi

İyi fotoğraf nedir? Güzel fotoğraftır. Güzel fotoğraf nedir? İyi fotoğraftır.

Başlıkta belirtildiği gibi genelde fotoğraf deyince bu iki kelime "güzel ve iyi" en çok kullanılandır.
En iyi makineyle çekilen fotoğraf en iyi midir?
Sıradan bir kayıt aracıyla çekilen fotoğraf, kötü sıradan bir fotoğraf mıdır?

Tamam pahalı, teknik olanakları gelişmiş bir makineyle büyük, çözünürlüklü, renk skalası geniş olanaklara sahip olabilirsiniz.
Bu teknik olarak bir kalite olabilir. Ama bu makinenin her çektiği "fotoğraf" değildir. Ya da fotoğraftır. Fotoğraf çekenin yorumudur.
Cep telefonlarının olanakları sınırlı olabilir. Ama öyle görüntüler çekersiniz ki "fotoğraf" olur.
Ya da olmayabilir.

Mesele neyin fotoğrafını nasıl çekeceğimizdir.

Fotoğraf; düşündüğümüz, tasarladığımız yaşadığımız dünyanın yani nesnel gerçekliğin yeniden yorumlanmasıdır. Yani görmesini bilen bir beyin. Böyle bir beynin gelişmesi için bilgi gereklidir. Fotoğraf bir şekilde bu bilginin görsel halidir. Bu bilgi yalnızca fotoğrafın teknik özelliklerini öğrenmek değil, hayata ilişkin gözlem gücü, sorgulayıcı yanın olmasıdır. Bu ideolojidir. Bu özelliklere sahip olan kişi sanatın herhangi bir dalında başarılı olabilir. Yeter ki kişisel yeteneğinin hangi alanda olduğunu fark etsin. Resim, şiir, fotoğraf…
Ancak bunu tamamlayan o uğraş alanının (sanat dalının fotoğraf makinesinin, resmin, müziğin ya da edebiyatın…) teknik yanının öğrenilmesi ve ihtiyaç oranında kullanımıyla tamamlanır. Bu teknik konu ise para ve marka ilişkisidir.

170 yıl önce Kodak söylemiş: "Siz düğmeye basın , gerisini bize bırakın."
Evet bugün de geçerli bir slogan. Ama yalnızca görüntünün kaydı anlamında geçerli.

Neyin fotoğrafını, nasıl çekeceksin?

Haydi o zaman bunun cevabını Camera Lucida ile bulalım…

CL Yayın - Genel Merkez
Gülensu Mah. Ebabil Sok. No:106\16
Maltepe \ İSTANBUL
Tel: (0212) 075 28 99 Faks: (0212) 075 28 99